

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 78, 6 luni 3 de 50 cr., 8 luni 1 de 75 cr.
Pentru monarhici pe an 8 2., 6 luni 4 2., 3 luni 2 8
Pentru străinătate pe an 12 4., 6 luni 6 8., 3 luni 3 4

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrația tipografie arhitecteasă Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sunt a se adresa la:
Redacția „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 27.

Epicole nefrustrante se retrăsă... Articolii impozitatori an se impoză.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. cinci ori litere parmon — și în timbr de 30 cr. pe următoarele publicări.

Prenumerării nouă

„Telegraful român”

cum apare de trei ori pe săptămâna, deschis de anul următor, 1882, cu preful cel mai moderat, care se poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenúmerări se trimiț mai în înțelesul pelegrinajului popoșale (Posta utăvăny — Post-Anneisung). Numele prenúmerării, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual unde bună oră importantul organ berlinez „National-Zeitung”.

Dunărea, unul din rurile de căpătenie ale Germaniei este pentru co-

rește respinsă sau bă. Mâne poimâne negreșit că cum voda din iovaioarele oficiale... ne temem că aşa cum ne spune „Ung. Post.”

Revista politică.

Sibiu, în 4 Decembrie.

E foarte bătrână la ochi, că preșa Germaniei, a pretinse astăzi o monarhie noastră nu sprințește de loc aspirațiunile Austro-Ungariei în cestinute Dundrei. Eacă ce dice se sfătușă cu domiciliul, și eventual unde bună oră importantul organ berlinez „National-Zeitung”.

Dunărea, unul din rurile de căpătenie ale Germaniei este pentru co-
rește respinsă sau bă. Mâne poimâne negreșit că cum voda din iovaioarele oficiale... ne temem că aşa cum ne spune „Ung. Post.”

Se atrage atenționarea om. domni abonați, căl arborabonament se sfîrșește cu ultima decembrie 1881, aș îmisi cu mirea abonament, pentru ca să nu fie expeditată silită a sista, sau în întărâlpă cu expedirea foiei*).

Editura „Telegrafului Român”
în Sibiu.

* O biserice foarte mare în expediție se face prin lipsea unei făși de adresă dela abonamentului său.

Sibiu 4 Decembrie.

Se poate că „Ung. Post” se fie bine informată când păzește unei scris din Neoplanta spusă, că corona a refuzat de la înfiatră alegerea populuș Stoicovici de metropolită la Carlovită și că se va ordona altă alegere. „P. L.” publică scrisoarea aceasta, ceea ce și o dovadă despre posibilitatea informației celei bune a lui „Ung. P.” și în cele din urmă despre alegerea cea nouă, cărei congresul sărbesc trebuie de nou să se supună.

„P. L.” numai cu vreo-o trei patru după multe obuciniri în dreapta și în slăgă propusea guvernului să respingă alegerea de metropolit, accentându-i înportunătatea alegeriei... Dar tot acel „P. L.”, deosebinduse de cecalătă parte a presei capitalei ungurești, care înfiruriat de actul alegoriei părea că se declară resboii Sérbiilor, dice, că majoritatea congresului serbește nu și se poate imputa nici inopportunitatea nici demonstrația veridnică de pedeapsă*. Majoritatea congresului însă a întrebăt înainte de actual alegere pe comisarii regesc, dacă mai stă ecclaziunea doa 1874? Comisariul, în răspuns: Congresul are voie să aleagă în cîteva zile în următoarele alegeri... În timpul acestor alegeri... să se ducă o dovadă despre posibilitatea informației celei bune a lui „Ung. P.” și în cele din urmă despre alegerea cea nouă, cărei congresul sărbesc trebuie de nou să se supună.

Carăriile guvernului, se vedea și din

potuția expozițione, sunt foarte ciudătă. El singur nu se cîntă și în cele din urmă el însuși se spune că cum nici în lucrările cele mai proprii nu păstrează, cel puțin pe ochi oamenilor, o consecință.

Cuvântul din urmă în afacerea

vom se positiv de tot dacă alegerea este respinsă sau bă. Mâne poimâne negreșit că cum voda din iovaioarele oficiale... ne temem că aşa cum ne spune „Ung. Post.”

n Austria, va exploata poziția sa, dacă prin transmisiiunile președintelui și a votului preponderent în comisia din ureană, i se va da acolo stăpânirea pentru linia riusă din sus de Galati.*

Foaia berlineze foarte respindă „Trübne” se exprimă încă mai de adreptul că „România, combătând supremătatea Austro-Ungariei la Dunărea de jos, reprezintă totodată și interesele Germaniei...”

Cu toate asigurările de pace dică „Telegraful” ce se dan din toate părți, nouă se ne pare că se pregătesc ceva. Diplomati, său mai bine din ambasadorii marilor puteri acrediți pe cărțile străine umbădă de colo până colo, și mai cu deosebire acela și Germaniei. O teleogramă nu spunea mai slabă-eră că ambasadorul german din Petersburg precum și cel din Viena au fost chiamați la Berlin. De fapt principalele de Bismarck se află într-o mare incertitudine. Prin politica sa a adoptat acum el și-a înstrăinat toate fracțiunile liberale din cameră. Dar și este nevoie a merge cu clericali. Dar și aci să găsi o pedește foarte mare. Mergând cu clericali, vi trebuie să le facă concesiuni acestora și prin urmare Papet, cea-ce veacăză de Italia. Marele canceliar va trebui să se aleagă între amicia Italiei și spiritualul clericalilor în Reichstag. D-este să pună astăzi între cicoan și nicovăla. Cu toate declarările amicale ale lui Mancini, ministru de externe al Italiei, în parlamentul italiano, nu credem că prietenul său, generalul Berardi, va trebui să se aleagă între amicul Papet și canceliarul Vienăi, cari în Berlin, de nimic nu obucinescă a se mira atâtă, ca de contrastul între Dunărea puște și într-o rură de lungă Berlin ca băjăde de vase. Interesul Austriei germane și al Germaniei la Dunăre ni se pare a merge într-o mără în mări; precum și ne pare, amândouă teritoriile se interesează, să dea Uml până la Viena și Pojoni și de aci înainte în mare să se întemeieze o navigație dunăreană sigură, regulată, pentru toți accesibili. Societatea dunăreană austriacă să și hotără, a stabili o cale cu elepuri de la Pojoni până la Passau. Transportul dela Uml la Constantinopol costă în momentul acesta pe calea apropiate direct, firească preste Viena - Sulina pentru 100 Kilo 14,24 mărci, pe calea pe incununare mare peste Mannheim, Rotterdam, Londra 5,18 mărci; de asemenea pe severscă o parte mare a comerciului dintr-o Germania de sud, Ren, Elveția și Franța și o parte și terile dinăuntru de altă parte nu de calea firească a Dunării, ci de închiruirea marelui mediteranee.

Asfătul de raporturi abine se vor mai aflare în Europa și ele provoacă atenționarea și ingerența Germaniei. N'aveam lipsă a noa infierbentă punctă încercările Angliei, de a face pe Dunărea de jos poziție, se preponde-

ranță. De altmîntre relațiunile dintre Italia și Franția par a merge îmbunătățite. Ultimul discurs al dñi Gambetta în senat, din care reproducem o parte mai sus, ne înțărășe și mai mult în acăstă convinceră. Prin urmare nu ar fi de mirare ca într-o bună dimineață telegraful să ne aducă scrisă despre o alianță între Italia, Franția, Anglia și Rusia, rămânând de cecalătă parte numai Germania cu amici și Austria.

Cole ce se petrec astăzi în Europa nu fac a vedea că se pregătesc o nouă constelație a puterilor și de aceea noi suntem datorii a fi forțe atenții și a ne pregăti pentru orice evenimentă.

— Discuțiunile și hotărîrile delegațiunii, cu deosebirea măsurile privi-

toare la fortificarea dela Pola, se pare că au strasă stenționarea Italiei. Că de adînc e indispozitia Italianilor pentru aceste măsuri fortificatoare se vede dintr'un articol al diariului „Esercito Italiano”, care e ogranul special ai ministrului de resboi italiano.

„Cugentan, dice numitul organ, că caldurele manfestării esprimate din partea cea mai mare a presei din Viena pentru Italia și manifestațiunile tot atât de amicabile exprimate de jurnalele oficioase italiane pentru Austro-Ungaria sunt semne nemincinătoare pontră o situație de incredere reciprocă. Credean că baza unei înțelegeri între ambele guverne și că se impoză să se impoză și că prin această, Austro-Ungaria nu ia mai rămas nici un motiv pentru a continua cu fortificările sale contra Italiei. Dar să că imediat după întrevaderea celor doi monarchi și după manifestațiunile cele mai vii de încredere din partea diplomatici și presei din Austro-Ungaria, ministerul de resboi austro-ungar, a aflat de lipă se i se votese banii acordate fortificării și sunt în dreptate contra Italiei. Trebuie să ațingem cu mai serioasă atenție a guvernului și parlamentului nostru să susținem acoperătorii fortificațiunile dela Pola, fiindcă noi nu suntem în poziție să a face asemenea lucruri nici la Venetia; nici la Ancona nici la Brindisi.

Pe lângă acestea să mai asigură că Austro-Ungaria are intenționare de a preface Sebenico într-un al doilea port maritim fortificat și a întări fortificațiunile dela Cattaro, devenind prin această monarhia austro-ungară stăpână mării Adriatici. Monarchia austro-ungurească e îndreptățită a se îngrijgi de siguranță sa în modul ce i se pare convenabil, dar nouă și tuturor românilor car se afluă sub impresiune că a să sunt tîmpli peatru a mai slabii în răta cu pregătirile militare, ni s'au descurci ochii. Astăzi că bărbății nostri de stat vor prece că de neprudent „Iucru a fost a atârnă măsuri pentru apărarea internațională de rezultatele negociațiunilor diplomatici.”

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Viena, 2/14 Decembrie, 1881. Catastrofa înzgoritoare a trecut deja preste noi, și noi prin durerile legate de ea. Flori de moarte nu trein primăind că cugentan asupra ei, și asupra ei cugentan nelintrupă. În spăimântoarele scene ne-au sgudit până în cele din lăuntru ale noastre și frica morții au căzu preste noi.

„Ailes îst geretit!“ Așa a un comisarul de poliție, care a sfat la înzgorințarea focului galeria I și a II-a galiei. „Toți au scăpat!“ Si multimea a carei înimă se frângă de durere a repetat cu bucurie: Toți au scăpat! Si vestea aceasta a lăpti ca fulger, căci în referință mari vestea bună leseană alla crăiemont.

Si aș a spus presul presidentului de politie, Bar. Marx, așa archiducele Albrecht, așa ministrului de presiden-

ție, aș a spus presul presidentului de

politică, Bar. Marx, așa archiducele

Traie. Preste puțină vreme s'a început apoi drama cu toate scenele astăzi.

Trupurile părăsite s'au transversat mai întâi în curtea poliției, de acolo la spital. Si îne-așezat unul către unul lungă clătită. Toate erau scrum, toate trupuri de oameni, unul ca altul. Si la privirea lor mi-a sunat în urechi cantică bisericească: Oare care este împăratul sau ostogal, bogatul sau săracul, sau dreptul sau păcatosul? Egalitatea demonstrată pre drastic.

Si a urmat ultă scena. Părinți, rudene și prietini au venit și cu noasca pre și sâi. O mama bătrâna frântă de greutatea anilor și de neajunsul vieții și căuta pre niciun fiu, care era și fi se radință bătrânenilor ei. La vedere scena triste o păresesc puterile și legătura. Reculegându-i puterile rădănită de bratul unui doctor se duse dela trup la trup. Nu e ascăta! Nici acesta! Si săi mai departe. Scien bină că iubilul ei fiu a perit, scien și totuși se bucura ca nu'l afia. Cine scie ce se petrecă în inimă ei? Deodată se opresc. Se opresc la un trup tot părăsit. Doctorul i spune că nu a celălă, și că nu e cu puțină de să se mai constată cine a fost acela. Dar mama sătă tristă, poate că vede și en ochii înimiție. Tăceră ei și adenea, căci recunoaște pre fiu săn. Si sătă tacătă ca o statuă de marmură. Dăi deamne lacrimi ca să poată ugura.

O damă de poziție înaltă la bărbătinu și se miscă deasupra trup la trup, căndându-și faică, care cu fizionomia ei moare seara în teatru. O conduce la un cadavr de femeie, pre care căkările se pare că s'eo colcit de mili. La altă cadavr cu spăimări, eici în față lor vedea imprimata frica morții. În față acesteia însă observă linisteasă suflareasă zugrăvită pe iconante necințelor. Era doar o frumuseță rară și chipul și însușa simpatică. La privirea el blând și însușa simpatică. La privirea el blând și însușa simpatică. În se întâncează fata, împăinginăză ochii, și cu un rîs plin de flori se smugă deasupra bărbătuiu seu. A nebun! Să bielută bărbat și-a făcut perdută, și și-a pierdut și femeia. Va poteca ore suporta el această grea cercare.

Si scene de acestea sunt cu suțete și multe și se repetăza în tot minutul.

Așa le am văzut. Si atunci nu le am perdut din ochii nostri. Orici încă trău primiv mulțimea de trupuri arăzate laose. Cu ele în cinci adormiri, cu ele nu visăm și cu ele nu treşim.

Duminică noaptea spre luni le-a dus apoi în cimitirul Laini în ceasuri mare catafale se înălță în biserică Sântului Stefan. Mihi de lumini erau aprinse și deci de oameni s'a suntat în biserică spre a asta la sănguirea parafasului. La 9 ore au început a suma dintruna toate clopotele din Viena. Înch de cănd eram copil mic acasă sămând deosebită sunetul clopotului, când îl trăgeam pentru morți, când îl trăgeam de vremea tare, și când îl trăgeam pentru dumnejeasca slujba. Căci la morți sună mai mangâios. Si acum sunte de clopoate se trăgeau pentru ei morți, sunetele lor se perdeau în depărtare, anunțând începerea pe rastusului. Si sunetul lor sfârșit resună în inimile mulțimii adunate, care și intărea inimă spre suportarea celor ce vor urma.

La oficiul divin a pontificat Patriartele arhiepiscop și metropolit din Viena Gangelbauer. Casa domnitoare a fost reprezentată prin principalele de coroană Rudolf, arhiecu Carol, Ludovic, Rainer, Albrecht, Wilhelm, Karl Salvator și Ioan Salvator. De față erau toate divizatorile civile și militare, Corul a cantat reciunii de Gottfried Breuer.

Ritul rom. cat. deși nu se poate asomenia cu cel ortodox oriental, to-

tuși are ceva măestos în sine. L' ridică mult pompa edificială. Ornatul bisericei, preciu cu ceremonialelor, căntărele melodică, miele de lumină și lacramile din ochii populorului faceau se simți unde to atât. Si dacă privirea catafalcului te să păreșă că vezi deosebit de sicrie ale victimelor din seara de 26 Noemvre, (8 Dec).

La 10 ore an eșit din biserică și în lung sir de trăsuiri s'a pornit conductul spre cimitirul (Centralfriedhof). Aici încă era facut un catafalac mare. Impregnat stan săcral cu cei morți și extremită și frică ne insușă privirea lor. Pre mulți au îngropat rudenele, pre cei ce nu-i mai putin cunoaște, iau îngropat orasul în ceea ce îl mai faceau. În finalul cel mai festiv.

Să dacă a sosit conductul sănădat împregiurul catafalcului. Si s'a facut străpîră și sănătatea asupra celor morți, răcău, apoi prăhozel după ritul ortodox oriental, de judecătore greco-catolică numit — severită de arhiecuțul Philarad și Jannulus. A urmat apoi ceremonialul reformator și al însușitorilor. Cetăto din urmă cu tînt și cuvântă. Marcellant este cînvăntarea rabinului Dr. Jellinek unde vorbesc de egalitatea omului înaintea lui Dumnezeu, facind aluzie la antisemitism. Intre altele dice: „Cum se chiamă mortal, a căruie cenușă său trup e închiudă în singurale scieri? Nu scim! Din care familie e reșitul? El nu o cunoaștem! În care confesiune s'ă nască? Nine nu ne răspunde la întrebarea noastră! Si totuși ce compătrire intimă ce jale adincă însușirea scierile aceste numai în rezidența noastră, ci pretindem numai una să pătrus vestea un orăz plin de veselie și bucurie s'a prefăcut în altări funerare, pe care sunte de oameni și-au sfăt moarte, moarte comună, moarte crâncenă. Nine nu întrebă de numele și poziția lor sociale, de originea și religia lor; erau soți, soție, tata, mama, copii, copile, jună, june, și în modul cel mai dureros și crâncen au fost lipsită de lumină și ser și viață. Si aceasta moarte comună le pregătește o gropă comună. Viață îi desparte, moartea îi unit, și unit în morte i primșeză pămentul spre vecinătatea oclușă.” Si după ce spune ca învățătură puternică de aci continuă: „Dăre-șă Dumnejuc (môge... emporisprossen) ca din această cenușă ușătă cu lacrami și luciu în acea sicrie, și din pămentul comun, în care vor odihni să rezarcă pomul picii religioase și al amonii întră confesiuni, și aceasta nu numai în moarte, ci și în agitația viață de toate dilele, dar și Dumneu ca ocașie nostru — model de binefacere față osoibie de confesiune se luminozează celăi și state moderne prin nobila frântăție, căreia nici o limbă nu este streină, și toato confesiunile i sunt egale; și atunci focul — Feuerchein — din noaptea dela 8 Decembrie năfăcă numi-prada și moarte, ci în această vreme, mai clar, ca și-lăpările de Riesenkampf și gloriea neînțelegerilor între confesiuni — confes. Zwischenacht — și îi intemeiază pacea, și ar fi rezervat frântățea — den Brundersina beleben.”

In urmă primul orasul a tinerut o cuvântare în care a promis că un monument va eterniza memoria victimelor acestei catastrofe.

Am trezut preste dilele de adunca jale și astăzi judecăt sub impresiunea cea mai deprimoare. Despre escenă facului se scriu multe însă nu se scriu nimic positiv. Se va face certare. Rezultatul se va lumina. Si cu un timpul sună voi pregeata a sta în serviciul ceterilor „Telegraful Roman.” *

Viețea este în doliu, jelesc pe cei morți. Si jalea ei este mare, căci multi au perit, crâncenă moarte au murit.

Ne a certat Dumnezeu cu iuimea și aspirme mănei preoție. Ne-a certat Dumnezeu lui Israhil. Dumnezeu răvitor, caro ceață păcatele părinților prie fricăi pămă la a treia și a patra semință. Prav și cenușă sunte să ne umilim înaintea puterii lui Dumnezeu și să l rugăm: „Doamne, cu măna și cu mănușă nu-mă mustri pre mine, nici cu iuimea ta sa mă cerți.”

Arderea teatrului în Viena.

Reproduscon și următoarele din foilele asupra catastrofei din Viena: Focul a iubentu pe scenă, pe când un scrivtor aprinde lămpile. Artiști au putut se scăpa. Flacările se întinserează cu o iuțăie ingrozitoare: teatru se umplu de fum și nu strigăt de spaimă din partea spectatorilor din ceea ce, pe când toată lumea se grăndește spre eșire. În acel moment de grăzdui se stinseră bercurile cu gaz și după puține minute strălucitorul teatru este un camp de întinsare, o casă de moarte, unde pe locurile și pe acoperișuri sunt ferici și bărbătăi assaiați, cancri sărcină și călcăti. Să se scoată 120 cadavre; majoritatea pare să fi dăriți cu din gălărie, căci publicul din loju și din parchet a putut să mai ceară ardare. Se cunoaște numărul victimelor, ce său aduce în curte poliției, dar nici căte-vă dare după iubința catastrofei năfăcă posibilitatea să obțină o cifră mai exactă a neorocoricii, cari și-au făcut moarte în teatru și mai ales prin galerii. Numărul morților din teatru se eveneuzează la peste 200. În acest moment sună se poate încă apărută totușă mărirea grozave neorocoricii, noi reproducem mai la vale bulinelele, după cum le primim sub imediată impresiune a catastrofei.

Un membru al teatrului ne relatează: „În se am făcut jumătate îmbrăznică în coridorul scenăi, când la îndată se semnală de începe, 5 minute înainte de 6 și trei sferturi, se anunță de pe gazon prouză de spaimă și viață și pe căi lăzării lucărători sănd de pe sună până flacără pe scenă și anul își frânează un picior. În acel moment, folosind pețrunea cortina și flacără duse de către-ori și în teatru, ajungând până la loje. Fugă în stradă și întâlnire pe directorul Jauner. Ajungând în fața teatrului, se părea că publicul a eșit deja și nu mai văzdea pe niște regiuni credință ca toți au scăpat. Sciam că sună ardea pretutindeni și că 5 minute după pătruful de grozăză casă era toată iluminată încă. Mă înșiruit și intrai întră ar în parte din dos a casei, de unde se anunță strigătul de ajutor. Se vedea flacără colosală pe cînd din garderoabe. Căte va dame, care jumătate îmbrăznică de scena și de peșapezește pe scena. Copila avea cloruri albastri de mătase și pantofii eleganți; hanile erau îngrițate și pe jumătate arăzătoare, dar față i era înca frumosă deși groză moarte și împriște armele sale în tronu. Convorb fuseburi nu mai aveau capăt. Erau și erau și ievanfiguri funingoase ale putătorilor și porțile curții poliției se deschideau necontente spre a primi o nouă victimă.

Scenele desfășurate în curtea poliției erau sfârșitoare. Un tată, care în imobilul său și perdeuse faică, vine alergând în curte. Undă zarește o rochie, ei se pleacă, ridică capul moartelor spre lampa, cu aruncă o lumină lugurbilă asupra fetelor desfigurate ale morților și jumătatea speranță juștăzintă în frică. Un solapă sări pe pământul rece. De odată de un strigătorul săi, el și grăsește faică. Erau încă copila cu față coa frumuseță și după moarte. Un jumătate de oră. Comunitatul și cunună și anu asistă la reprezentare în galeria a treia. Până acum ei n'au venit în casă. El nu i poate găsi. Au solapă oare, sau vor fi morți și zac într-o cel rămas în galeria a treia și a patra. Nu cum

va ochiul lor s'a amăgit de fumul ce străbatea toate localitățile? Sau poate groza îl facut să vadă acea iconan teribilă? Bine ar fi, dacă spusele lor să dovede că sunt numai produsul sprinților lor fantazi.

12 ore. Teatrul ars cu totul și pompierii căută să stingă vatra de jecărie. Recusințele teatrului, biblioteca, garderoba și decorațiunile ar ars mai cu totul. Până acuma s'au dus în spital 140 cadavre. Între acestea sun și trei coriste, care au fost suprins de foc și au căzut sufocate. O acriștă și înfracție tricul și astfel a fugit în stradă și de aci acasă cu birja.

La 1 ora. Mii de oameni stau pe bulvarul (Schotterring) și privesc pe foc. Teatrul arde încă.

La 2 ore. Flacările consumă ultimele resturi de materie combustibilă din inferiorul caselor. Până acum s'au găsit în teatru 16 arme arse cu totul, în cînd erau numai de căte una sau două urme lungime. Nu se poate să ajunge în etajurile de sus, unde sunt multă înmormântări. Ca la 160 cadavre s'au străsportat până acum. Până acum "a putut" racunaste numai cadavrul avocatului Jacques Groag, și soția sa e moartă. El ai fost însoțit de profesorul Löw cu soția sa. Aceasta de asemenea sună mortă. Apoi se anunță moartea arhitectului Melki din Viena. El însoțise la teatru pe caspetii săi din Nicolsburg, cari și ei poate vor fi perit în flacări.

Proiect de răspuns la discursul tronului român.

Sire!

Adunarea legiuitoră întrunită în prima ei sesiune ordinără, de cînd Statul român și a luat rangul co se convenia însemnătății sale politice, este măndră de a aduce Regelui României mărturia devotamentului și recunoștinței sale.

Orătoare și plăcută este datofia co și împlinesc mandatarii naționali, cind vîn să intrunescă în gîndul Tronului simînările de adâncă înuire, întărîță între Rege și nație, prin atâtia ani de silințe grele, dar rostitoare, în care cel ce sta pe Tronul României era pururos și în fruntea tuturor dorințelor finale și patrioțice.

Astăzi cînd însăndă depălina a răspîltit lucrarea stăruitoare în care s'au întrunit toate puterile viole ale tării, națieuna se afă mai bine pregătită și înaintată ca pînă încredere înnaște, la lucrările de organizare, de desvoltare și de întărîță înaintură.

România abia eșită însă din colo mai apres încercări și glozel de a păstra neatenția ce cu greu ar redobândit asupra nedreptății și încalcărărilor timpilor trecuți, nu pot să încozoze dea în griju și luare anințarea la tot ce se mișcă în afară, atîngîtor de teara lor. Cestința libertății Dunării nu putera să nu destete mari îngrijorări în toată țara.

De cînd acest mare fluviu a fost redat liberului trafic al poporelor, România a renascat la o noamne vieță politică și economică, și răpede s'a rădăcit acolo unde se săpă astăzi. Români din tărîu la păstrarea libertății Dunării, ca la cea mai puternică garanție a existenței și a viitorului lui.

Mare a fost neliniștea tării cînd a vîclut ea, în contra tratatelor și a principiilor de drept ai geniilor, drepturile noastre teritoriale în apele române erau puse în cestinie și liberația Dunării era amenințată a deveni ilusoare.

Mandatarii tării au primit dacă cu fericeire asigurările date de guvernul Majestății Tale în această cestință. Luând act că nici o otărire nu a fost încă luată, Adunarea promite a da gu-

vernului tot concursul său, spre a fieri libertatea Dunării și drepturile suverane ale României de orice atingere, în conformitate cu dreptul public și Europei.

In această cestință, Majestatea Ta va găsi pe toți Români uniti și nestrănuti în otărirea lor; astăzi deosebire nu va fi între dînsă decât numai rivalitatea de zel patriotic într-o păstra neatinsă drepturile, pe care îi privesc ca legate de învăță și destinație României.

Adunarea face Sire, cele mai călduroase urări pentru că speranța Majestății Tale într-o epocă de linjă și de pace pentru Europa, să se împlimătesc.

Noul nostru Regat, ajutat de luceafără spornică a unei epoci de linjă și de activitate pacifică, ar putut îndeplinească repede îmbunătățirile ce se mai erau, pentru desvoltarea sa economică și pentru întărîțarea sa politica.

Puterea noastră armată, despre cînd progrese și soliditate, Majestațe Ta. Ne să dea cel mai îmbucurătoare asigurări, va primi și de aci înainte stăruitoarele îngrijiri ale reprezentanților naționale. De cînd s-a deschisă Majestății Tale, această timșă armată a rădăcat în sfara prestigioi naționali și a devenit în intru cel mai puternic organ al instrucției și educeției naționale. Adunarea legiuitoră să se folosă de orice ocazie să sporească și să încurajeze, spre a urma bună destinăție strănoasă de a păstra cu orii pre ceea ce este al Tărel, cu orii în răuri nici odată bunul altuia.

Una din primele datorii ale puterii legiuitorare este de a da instrucții publice însemnatășăi ce i se cunosc. Adunarea va cu degrabă tot ce va putea contribui ca Teatrul să dobândească o sistemă deplină de instrucție și educație națională, sistemă care se încoginoarează tinerelor generații cu o atmosferă de progres și de simînătă și patrioțice.

Adunarea se ocupă, cu o deosebită lume amintire, de legile privitoare la îmbunătățirea justiției, la asigurarea independenței lei, în scopul dă ajunge la judecățea de toți acea deasupra din putere judecătorească o adeverătă a treia putere în Stat.

Numeroseala proiecte de legi, inițiată sună anunțata de guvernul Majestății Tale, pentru îmbunătățirile și îndeplinirile de adus în desbotile ramuri ale orgașnurilor Statului, vor fi cercetate cu bagare de săma de Adunarea legiuitoră.

Ea va fi fericită dă constata că aceași îngrijire se să dă în urmă și apăratori legilor: caci, dela punerea lor în lucare trebuie să acopul, pentru care au fost făcute, să fie și jura și ca greșelelor lor chiar să nu impunăze efectele ce săl sunt menite a produce.

Buna situația financiară, pe care și la deschiderea cestinței sună ne anunță guvernul Majestății Tale, întărîță definitiv creditul Statului și dând mijloacele cele mai întînse pentru orice ce intreprinderi folosite ar trece, va înlesni înaintarea cu repăzită a lucrărilor monte de României.

Adunarea vede cu fericeire că și în cestințile economice exemplul și înțeindemn, plecând de la Tiron, arătații noastre mijloace de propriașie și de întărîță.

In îndată operă de întărîțare politică și de desvoltare materială, vei găsi, Sire po mandatarii naționali credincioșii datoriei lor: nestruținut în susținerea drepturilor tării, ofărîti a lucru la îndeplinirea organizației interne și la reușita misiunării economice, ei

speră a respunde astfel asteptările tării și a celor Majestății Tale.

Trainec Regale.

Trainec Regina!

Raportorul E Costinescu

Varietăți.

* Prințul și prințesa de coroană au fost Mercuri pe la amiază în cinematru central la mormântul comunelor și al nenorocitorilor în Ring-teatru.

* (Distinginție.) Dr. Iosif Gall a fost judecătorul la tabla regală atât la curie, ear acum deputat al districăt Uargăiei, și fu distins de Maj. Sa cu orice onorabil coroană, în cîndă III, fără tacăt, pentru merito deosebit de în temenii justiției.

* (Căderea.) tipără în tipografia archidecesană, a apărut și pe anul 1882. Atracătă de cestința publică asupra unui anunț care să publicat de către prioritor la calendarul și credem că se va mai publica.

(In audience) la Maj. Sa a fost primit între alții superintendentei ev. lut. din Sibiu Dr. Teutsch.

* (Sesiunea de toamnă a comisiunii europene dunedine.) În sesiunea sa de toamnă, comisia europeana dunedineană nu s'a ocupat decât cu cestințe tehnice și administrative. — Delegatul german lipise cu desăvârșirea de toate cestințele.

S-a regulat între altele stabilirea unii linii telegrafice directe între Galați și Sulina, de a lungul brațului acesteia. — Asemenea s'a cerut din partea delegaților france și englezi, ratificarea grănicării a actualui național, va să dică a actualui priere se se regulează raporturile dintre comisiune și autoritățile noastre riverane. Pe baza acestui act, comisia europeana dunedineană căt mai grubăciu cu guvernul român, în privire măsurorile ce sunt a se lua în contra importului de choleră pe Dunăre.

Despre regularea navegației între Galați și Portile de fer, parte de Dunăre asupra căreia este stăgi ceară între România și Austro-Ungaria nu s'a discutat nimic. Delegații s'au marginiți a hotărî pentru ea o sesiune extraordinară, al cărei termen de deschidere deși nu s'a fixat, se pune înse de la începutul lui Ianuarie, anul 1882.

* Papa primind în audience de congediu prelați veniți la Roma cu ocazia celor din urmă canonizării și respundând unei adresi către cădinalul Schwarzenberg, mulțumesc episcopului de sentimentele cei mult exprimate și dice: „Uniușii episcopului la SF. Scan este acuma mai necesară ca todeană; de care ce astă-din sănătatea cu todeană se ascătă Biserica, și chiar pe D-diu. Se atacă mai deosebită autoritatea S-tului scan, care a fost todeană așa de apt pentru a înfrângă pasiunile umane; se meucinoasă cu atâta îndreptățile binefacerile Sfântului Scan fătu în toate popoarele. Fie, ca Italia să înțeleagă odăt ceea ce cae ce va face pentru libertate și pentru drepturile Papei vor contribui foarte mult la prosperitatea sa. Noi, numai puțin trebuie, trebuie să ne consacram pentru binele fizic caru, amicii sănătății, și chiar acesti din urmă, eu săt mai multă mărturie noastră cu atât trebuie săl înimbi mai mult.”

* (Starea de lucru în Irlanda.) Omorurile politice în Irlanda au ajuns gradul de culminare. — Un teror irlandez, care îndrăznește să se dețină de ordinile Ligii naționale a fost găsit d' oamenia scias. Lângă el era o sicure, cu care i se creșteau capul. În aceeași stare s'au găsit și alți doi teroriști apostoli.

Pe largă omoruri se înmulțesc și incideile.

* (Multămită publică.) Comitetul bisericăi gr. ort. din comuna Hoia din satul tractul apelat de Nochi, adus multămită domilor deputați ai congresului național bis. și altor d. din Sibiu, care s'au indură a contribui la sfârșita zidindă biserică de acolo și așa-namă: Miron Romanu, archiepp. și metropolit 10 fl., Ioan Popovici episcop 5 fl., Ioan Moțian ep. 5 fl., Diamandiu Manole 20 fl., Antoniu Mocioni 5 fl., Alisander Mocioni 1 fl., Eugeniu Mocioni 5 fl., Lazar G. 5 fl., N. Popes 2 fl., M. Lazar 2 fl., Z. Boiu 1 fl., N. Cristea 1 fl., I. Pușcari 1 fl., P. Cosma 3 fl., Grigor Matcu 5 fl., G. Lengyel 2 fl., G. Ioanovici 2 fl., Br. Ursu 2 fl., C. P. Alinian 1 fl., Cimpoian 1 fl., Varga 1 fl., A. Mihalovic 1 fl., I. Beles 1 fl., S. Popovici 1 fl., N. Andreievici 1 fl., G. Pop 1 fl., A. Stefan 1 fl., George Crăciunescu 1 fl., Draghiște 1 fl., I. Bechtin 1 fl., Teran 1 fl., Novac 1 fl., S. Popescu 1 fl., Teran 1 fl., P. Fasie 1 fl., Dr. Brote 1 fl., A. Bartolomeu 1 fl., I. Beles 1 fl., I. Gal 1 fl., I. Popescu 1 fl., B. Bartolomeu 1 fl., P. Trața 1 fl., M. Popovici 1 fl., G. Serb 1 fl., Dridra 1 fl., Dr. Maier 1 fl., Musta 1 fl., Dr. V. Babes 1 fl., Dr. Păcurari 1 fl., Gavrilov 50 cr., Dr. Răcineanu 60 cr., L. Gavrilov 50 cr., N. N. 1 fl., N. N. 1 fl., Hărăcan 50 cr., Visarion 20 cr., Roman 24 cr., I. Bădilă 20 cr.

Hosman, 4 Decembrie 1881.

I. Morariu, pr. com. parochial.

Posta din urmă.

* Români" de eri nu spune că Joia sănătățile deputaților în privința respinsului la dislocuri tronului, "Români" presupune că de cădătore deputaților vor avea un caracter foarte vîn și semnificativ.

Dupa "Timpul" în sedința camerei de Mercuri Roșetti a facut cunoscute denumirea definitivă a lui Ioan Brătianu la reședință și ca un Chițu la finanțe.

La proponerea lui Lecca biroul camerei va exprima guvernul austriac, adâncile sale regretate pentru catastrofa din Viena. (Dupa tel. s'a și făcut).

"Timpul" somează din nou guvernul să prin un comunicat se desminează scirea de sensație că guvernul austro-ungar, să se ocupe militarește (III) trei din districtele României.

Intărîțarea alegoriei lui Stoicovici de Metropoli și refuzat și ordonată alegorie nouă. La plecare Stoicovici a recomandat deputaților congresului ca în interesul autonominiei bisericesci să aleagă pe Angelyici.

Bursa de Viină și Pestă

Din 15 Decembrie 1881.

	Vienă	Pesta
Rouă de aur	119.60	119.60
Brânză de brânză, de stat, fără drojdie de fer și sală	91.75	91.70
Brânză de obișnuit, de stat, fără drojdie de fer și sală	109—	109.25
Ciorbă de boala de grădină, de stat, fără drojdie de fer și sală	99.75	—
Încrucișatul drăgușilor de fer și sală	134.25	135.00
Brânză de păstănușă	99—	99.75
Oulăgășani ung. cu clăună de fer și sală	98.50	98.75
Oulăgășani urciaș, ur. temeș, cu clăună de fer și sală	97.75	98.50
Oulăgășani urciaș transilv.	99.25	97.50
Oulăgășani urciaș crește-să	99.25	99.50
Oulăgășani ung. de crescătorie	97.75	98.50
Dăruie de stat anexat în hârtie	97.70	93.35
Rouă de stat anexat în hârtie	99.60	78.10
Brânză de stat anexat în hârtie	134.00	134.75
Asăuță de stat anexat în hârtie	83.75	83.50
Asăuță de stat credință	96.60	98.40
Asăuță de stat credință ung.	93.50	93.50
Surf. ungurească în prăzul	122.50	99.75
Surf. de regulă. Tintă	115.20	118.50
Surf. de regulă. Tintă instituțională	115.20	118.50
Albăzine	99.30	99.30
Ardei	—	—
Gălbene	8.00	8.50
Nașpoli	8.45	8.42
1000 mărci măsliniș	58.15	58.15
Londra (pe polia de trei luni)	118.90	118.85

